

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1454/05
27.10.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić, Vojimira Cvijovića i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca Opštine ___, Beograd, koju zastupa Opštinski javni pravobranilac, protiv tužene AA iz Beograda, radi iseljenja, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 4025/04 od 22.07.2004. godine, u sednici održanoj 27.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 4025/04 od 22.07.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Drugog opštinskog suda u Beogradu P. broj 5497/98 od 27.11.2003. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da sud obaveže tuženu da stan u opisan u ovom delu izreke isprazni od svih lica i stvari i preda ga tužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje. Drugim stavom izreke odbijen je zahtev tužene za naknadu troškova parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 4025/04 od 22.07.2004. godine, stavom prvim izreke prvostepena presuda je potvrđena u stavu prvom i žalba tužioca odbijena, a drugim stavom ukinuto je rešenje o troškovima postupka i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje u ovom delu.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede postupka na koju se ukazuje u reviziji, jer pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, saglasno utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je tužilac nosilac prava raspolaganja na delu stana broj ___. u ___. u ___. površine ___. m², u kome je tužena živila od svog rođenja s obzirom da je nosilac stanarskog prava na ovom stanu najpre bio njen otac BB, a posle njegove smrti, majka tužene VV, te da je tužena bila uneta u oba ugovora o korišćenju stana kao član porodičnog domaćinstva. Drugi deo stana površine ___. m², označen brojem ___, koristila je sustanarka GG, a posle njene smrti ___. godine, majka tužene i tužena su se proširile i na ovaj sustanarski deo stana, uz saglasnost Komisije za raspodelu stanova SO ___. koja im je odobrila proširenje na sustanarski deo stana, ali bez sticanja stanarskog prava. Na zahtev tužene, a zbog poremećenih odnosa sa majkom, rešenjima Odeljenja za urbanizam, komunalno-stambene, imovinsko-pravne i građevinske poslove iz 1993. i 1995. godine, Opštini ___, kao investoru je odobreno izvođenje radova na unutrašnjoj adaptaciji višesobnog stana, označenog kao ___. i ___. kao i upotrebi izvedenih radova kojima su formirane dve zasebne stambene jedinice: jednosoban stan broj ___. površine ___. m² i jednoiposoban stan broj ___. površine ___. m². Po utvrđenju prvostepenog suda, na licu mesta ova dva stana predstavljaju jedinstvenu celinu, koju sada koristi tužena zajedno sa suprugom i troje dece. Ugovorom o otkupu Ov. broj 134/95 od 5.08.1995. godine, tužena je otkupila stan ___. u površini od ___. m² i to od Opštine ___, ovde tužioca.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su odbili tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio iseljenje tužene iz stana broj ___, veličine ___. m², nalazeći da tužena ima pravni osnov za korišćenje ovog stana. Ovo iz razloga što je nosilac stanarskog prava na ovom stanu bila pok. majka tužene, a tužena je bila uneta kao član porodičnog domaćinstva u ugovor o korišćenju stana, koji je neprekidno koristila od svog rođenja, te je tužena u smislu člana 34. stav 1. Zakona o stanovanju, posle smrti svoje majke postala nosilac stanarskog prava, odnosno zakupac ovog stana. Otkupom dela stana ___, tužena nije izgubila svojstvo člana porodičnog domaćinstva svoje majke jer je nastavila da koristi i predmetni deo stana, odnosno stan označen brojem ___ iz koga se zahteva njen iseljenje. Pored toga otkupom dela stana ___, tužena nije na odgovarajući način rešila stambenu potrebu za svoje petočlano domaćinstvo u smislu člana 17. stav 2. Zakona o stanovanju.

Razlozi revizije kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava nisu osnovani.

Naime, u navedenoj pravnoj situaciji, kod činjenice da je tužena kao član porodičnog domaćinstva svoje majke koja je bila nosilac stanarskog prava na stanu, nastavila sa korišćenjem tog stana, tužena je s obzirom na odredbe člana 34. stav 1. Zakona o stanovanju stekla pravo da ovaj stan koristi kao zakupac u kom smislu je tužena i podnela odgovarajući predlog nadležnom суду za donošenje rešenja kojim se zamenjuje ugovor o zakupu stana. Činjenica da je u međuvremenu otkupila i postala vlasnik dela sustanarskog stana, formiranog odlukom nadležnog organa u posebnu građevinsku celinu, odnosno poseban stan, je jedan od otkaznih razloga ugovora o zakupu, pa i osnova za eventualno iseljenje tužene. Međutim, prema utvrđenju nižestepenih sudova, stan na kome je tužena postala vlasnik, nije odgovarajući za njeno porodično domaćinstvo. Time, pitanje da li na licu mesta oba stana predstavljaju jednu građevinsku celinu, ili se radi o dva stana, nije relevantno. Odlukom nadležnog organa, formirane su dve građevinske celine, odnosno dve stambene jedinice, koje na licu mesta predstavljaju jednu celinu, jer je to očigledno u interesu tužene i njene porodice. Ono što je u ovoj pravnoj stvari bitno, a što su nižestepeni sudovi utvrdili je da je tužena posle smrti nosioca stanarskog prava, kao član porodičnog domaćinstva nastavila sa korišćenjem spornog stana, što joj daje osnov za njegovo dalje korišćenje u smislu navedenih zakonskih odredbi.

Na osnovu člana 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost отправка

Upravitelj pisanice

Mirjana Vojvodić

dc